

कन्दर्पो मूर्तिमानासीत् काम इत्यभिविश्रुतः ।
 स्थाणुं स इह तप्यन्तं पुरा किल मरुत् तपः ॥ १० ॥
 आवेष्टुमभ्ययात् तूर्णं कृतोद्वाहमुमापतिं ।
 बुद्ध्वा स तत्र रुद्रेण शप्तः किल महात्मना ॥ ११ ॥
 अथ शप्तस्य रुद्रेण तस्यैव रघुनन्दन ।
 रोषशापान्निर्दग्धं तच्छरीरं व्यशीर्यत ॥ १२ ॥
 तस्याङ्गान्यपतन् राम सद्यः सर्वाण्यशेषतः ।
 अशरीरः कृतः काम एवं कोपान्महात्मना ॥ १३ ॥
 अनङ्ग इति विख्यातस्ततः प्रभृति राघव ।
 अनङ्ग इति देशोऽयं ख्यातः कामाङ्गनाशनात् ॥ १४ ॥
 तस्यायमाश्रमः पुण्यः कामस्य रघुनन्दन ।
 तस्यायतनमत्रेदं तस्यैव परमर्षयः ॥ १५ ॥
 तपोदमरताः सर्वे पुराणा ब्रह्मवादिनः ।
 निवसन्त्यत्र निरतास्तपोनिर्धूतकल्मषाः ॥ १६ ॥
 इहाय रजनीमिकां वसामः शुभदर्शिन ।
 पुण्ययोः सरितोर्मध्ये तरिष्यामः परेऽहनि ॥ १७ ॥
 अभिगच्छाम च स्नात्वा श्रुचयः पुण्यमाश्रमं ।
 इह कामाश्रमे राम सुखं वत्स्यामहे निशां ॥ १८ ॥
 तेषां संवदतामेवं तपोदीर्घिण चक्षुषा ।
 विज्ञाय परमप्रीता मुनयो हर्षमागमन् ॥ १९ ॥